

Життя, яке відбулося

А що таке життя? Чи те, що переждалось?

А все-таки життя — це те, що відбулось
(Л. Костенко).

Життя цих людей, закоханих у свою справу, у дорогу серцю Центральну наукову бібліотеку, якій віддали вони по 20 — 30 років, відбулось! Свідомством цього стала ця незабутня зустріч.

Читальний зал, що на сьомому поверсі перетворився того дня на гостинну вітальню Прикрашений квітами, рушниками, фотографіями чарівних жінок, дружніми привітаннями, він був незвичайно святковим! ЦЕНБ вітала своїх колег — бібліотекарів шістдесятих років.

Підготовча робота до переїзду ЦНБ розпочалась ще у 1949 р. Технічна комісія (кер. М. Г. Швалб) декілька років вивчала досвід переїзду великих наукових бібліотек. Було розроблено детальний план перевезення розташування фондів у новому приміщенні. Наприкінці 1962 р. відбувається об'єднання учбової бібліотеки, усіх кафедральних з Центральною науковою бібліотекою в єдиний організм. Ставала дійсністю мрія науковців багатьох поколінь бібліотекарів про створення єдиної університетської бібліотеки. Об'єднати штати, фонди, довідково-бібліографічний апарат у єдине ціле було важко. Тільки завдяки великому досвіду високому професіоналізму О. Г. Іванової, В. К. Мазман'янц, М. Г. Швалба, Р. Ф. Малюти, К. О. Чернущенко, С. К. Мушкіної, Т. А. Барсукової це вдалось здійснити.

60-ті — це початок роботи по створенню

(Окончание на 3 стр.)

Життя, яке відбулося

(Начало на 1-й стр.)

фундаментальних бібліографічних покажчиків. Видаються «Систематический указатель к Запискам Харьковського університета (1874 — 1953 гг.)» (укладачі Беркович Е. С., Станішевський В. А., Швалб М. Г.); «Каталог диссертаций, захищених в ХГУ в 1935 — 1960 гг.» (укладачі К. О. Чернушенко, Л. Я. Гуревич); перший вітчизняний бібліографічний покажчик «Г. С. Сковорода» (укладач Е. С. Беркович); бібліографічні покажчики «М. П. Барабашов» (укл. доц. Єзерський В. І., В. А. Станішевський, М. Г. Швалб); «О. О. Воскресенський» (укл. Р. П. Чигринова); започаткували у ті роки створення бібліографічного літопису історії університету.

60-ті роки — це і вибух масово-літературної роботи, у певній мірі пов'язаний із появою у ЦНБ випускниці нашого філфаку Р. Г. Кузьменко. Увагу громадськості міста привертають наші засідання клубу любителів книги (керівник В. К. Мазман'янець). Йде велика робота по розкриттю фондів рідкої книги. В. К. Мазман'янець, В. П. Нікітіна, В. О. Репринцева займаються реконструкцією дарчих бібліотек відомих учених університету. Під керівництвом Л.

І. Позднякової удосконалюється комплектування єдиної бібліотеки, розширюється міжнародний і вітчизняний книгообмін. Освоєння нового приміщення супроводжується механізацією і автоматизацією бібліотечних процесів. Згадую, як раділи ми встановленню підйомників, службових ліфтів, пневмопочти. Справжнім святом було встановлення сучасного зв'язку з підключенням телетайпу, яке здійснила бібліотекар Г. О. Мужнієкс. Із 1965 р. на ЦНБ покладено методичне керівництво вузівськими бібліотеками регіону. У створення чіткої системи цього керівництва вкладала досвід і любов Ж. П. Корнева.

Так, на плечі покоління шістдесятників лягла велика робота, виконання якої стало можливим тільки завдяки високому професіоналізму, почуттю відповідальності за свою справу, любові до бібліотеки.

Різні доли у цього покоління. Більшість із них і досі працюють у ЦНБ (Л. Г. Богатирьова, В. Д. Прокопова, Р. А. Ставинська, О. Т. Шашкіна, О. О. Авксентьева, А. І. Голубева, В. Л. Шовкун, Т. Ф. Ільїна). Сьогодні ці люди — «золотий фонд» бібліотеки. Вони щедро діляться своїм професійним

і життєвим досвідом із молодим поколінням, така спадкоємність має дуже велике значення для успіху бібліотеки. До цього покоління належить і нинішній директор ЦНБ, вихованка ХДУ Ельвіра Василівна Балла.

У бібліотеці починали свій шлях безліч фахівців, які, набувши у ній досвіду і професійного гарту, перейшли на педагогічну роботу: Р. Г. Кузьменко, Л. В. Внукова, М. І. Дидорчук, С. Філатова, Р. П. Чигринова... Багато років життя справи підготовки висококваліфікованих бібліотекарів і бібліографів у Харківському державному інституті культури віддали Н. С. Русавська, Н. С. Білополая, В. П. Нікітіна, Л. І. Позднякова, Н. М. Березюк.

І от усі вони знову разом. Деякі не бачились по 20 — 30 років. Обійми, сльози радості, спогади. У кожного свій шлях у житті. Але є те, що з'єднує усіх: університет, його Центральна наукова, у стінах якої пройшла молодість.

Гостей тепло вітали читачі бібліотеки, від імені яких виступили доценти С. М. Куделко, С. І. Посохов. Дякуючи бібліотекарів за їхню самовіддану працю, вони дотепно зарахували і себе до покоління шістдесятників, бо перший (С. М. Куделко) став читачем ЦНБ в ці роки, а другий (С. І. Посохов) народився в історичні

шістдесяті. А від молодого покоління бібліотекарів з поетичним вітанням виступила С. Зайцева.

Заступник директора з Інноваційних проектів І. Г. Левченко, яка нещодавно повернулася з трьохмісячного стажування у наукових бібліотеках США, розповіла ветеранам про велику роботу, що провадиться зараз по комп'ютеризації ЦНБ, підключенні її до міжнародної системи зв'язку, про її майбутнє, яке починалось у ті далекі 60-ті.

...Спогади, духмяний чай у киплячих самоварах, тістечка та пироги, зроблені своїми руками, а над усім цим пісня, що бере за душу «Місяць на небі, зіроньки сяють...» Співають ветерани.

Що і казати, життя цих жінок відбулося! Воно віддано книзі, читачеві, рідному університетові. Згадуються слова української поетеси Ганни Світличної: «Якщо із буднів не робити свято, то і найвищі обрії злиняють!». Так, ЦНБ у важкі часи сьогодення згадала про своїх ветеранів, зробивши для них свято, повернувши їх у молодість.

Н. БЕРЕЗЮК,
головний
бібліограф.

НАДРКАТВСЬКА УНІВЕРСИТЕТ

ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКА ГАЗЕТА

Газета заснована у 1927 році.

● № 11 (3684)

● Вівторок, 30 квітня 1996 року.

● Ціна договірна